

op til en ændring af lov om registreret partnerskab.

Jeg bemærkede, at fru Birthe Rønn Hornbech sagde: Skal folkekirken have et nyt og særligt ritual? Er det det, vi ønsker? Men det er ikke det, vi har lagt op til. Vi har lagt op til at skabe en frihed til, at man i folkekirken, hvis de ønsker det, selv kan beslutte med menigheden, om de ønsker et nyt ritual. Det mener vi er den valgfrihed, vi skylder dem, hvis man ellers mener noget med en egentlig frihedsgrad.

Jeg har meget svært ved, det gælder også, når jeg hører fru Charlotte Dyremose, at forstå, når borgerlige politikere taler om frihedsidealer. Hvad er begrundelsen så for, at de ikke her mener, at det må være rigtigt, at vi i frihedens navn netop sikrer, at man selv har muligheden for at kunne træffe de beslutninger, som man måtte ønske?

Vi ændrer intet omkring folkekirkens beslutninger med det her forslag. Vi giver dem frihed til at tage beslutninger, og jeg er så inderlig enig i det, statsministeren sagde den 12. januar i Søndagsavisen – jeg vil godt citere, hvad statsministeren siger: Jeg har vanskeligt ved at tro, at Vorherre skulle have et mere anstrengt forhold til bøsser og lesbiske end til alle andre. Men kirkens liv skal vi som politikere ikke blande os i. Det må vi overlade til præsterne i samspil med menighederne.

Ja, det er vi enige i, men der står heller ikke noget i det her lovforslag, intet, om, at vi ønsker at blande os i kirkens indre anliggender, tværtimod.

Med det her forslag vil vi give dem en valgfrihed til at træffe de beslutninger, som man må sige har været diskuteret igennem de sidste mange år både fra den ene side, Indre Mission, der har samlet vistnok 20.000 underskrifter, og fra den anden side. Vi har så sent som i dag fået en skrivelse fra en stribe præster, som ønsker det.

Men den beslutning mener vi folkekirken selv skal tage. Biskopperne, præsterne og menighederne må selv tage den beslutning. Vi skal til gengæld give dem grundlaget for at kunne træffe beslutningen, for i dag ville man ikke kunne træffe beslutningen, fordi der rent faktisk er en lovgivning om registreret partnerskab, som forhindrer dem i at træffe den beslutning. Det er den valgfrihed, vi ønsker, og derfor deler jeg det, som statsministeren har sagt i den her sammenhæng.

Jeg vil godt sige tak til både SF, Enhedslisten og De Radikale for støtten, og jeg konkluderer en gang til: Som lovgivningen ser ud i dag, mener vi, at staten blander sig. Vi mener klart, at staten har blandet sig i kraft af loven om registreret partnerskab. Det er det, vi ønsker at opheve. Så håber vi derefter, hvis vi kunne have fået et flertal for det, at man såvel fra folkekirkens side som fra andre trossamfunds side tager den debat og kører videre, som vi har hørt gennem de senere år, og at man der finder sine ben i forhold til, hvad man vil i den sammenhæng. Det skal vi til gengæld ikke blande os i.

Vi ønsker, at kirken skal have lov til at have sit indre liv, sit eget rum, fuldstændig som også fru Birthe Rønn Hornbech sagde, men til gengæld har den ikke valgfriheden i dag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er der foreløbig to korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Charlotte Dyremose.

Kl. 17.40

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må altså svare: Stor er min undren over, at fru Lissa Mathiasen ikke netop kan se, hvorfor kirkeministeren er den eneste rigtige at sende hened. Stor er min undren over, at fru Lissa Mathiasen slet ikke har en fornemmelse for, at det her forslag, uanset at folkekirken ikke er nævnt i det, har en stor betydning for folkekirken; at det netop handler om den tradition, man har i folkekirken, og at det netop handler om folkekirkens indre anliggender.

Derfor er det netop – og jeg er fuldstændig enig i det citat, fru Lissa Mathiasen kommer med fra statsministeren – at vi her i Folketinget ikke bør blande os i, hvordan kirkens indre anliggender skal være, og at vi derfor naturligvis ikke skal sende et klart politisk signal til folkekirken, men derimod lytte til de signaler, som folkekirken sender til os. Hvordan kan det undre fru Lissa Mathiasen så meget, at når der er et lovforslag, der netop har indflydelse på kirkens indre anliggender, så sendes kirkens minister?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er stadig væk meget undrende, og jeg synes, det er besynderligt, at man på den måde forsøger at tillægge et lovforslag en anden betydning end den, det rent faktisk har haft. Det er normal